

บทที่ 6

สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปรัชญา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิเคราะห์

ในการศึกษา “วิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงเอกลักษณ์พิเศษของโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี และเพื่อวิเคราะห์กระบวนการสื่อความหมายทางภาพยนตร์โดยกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาคือภาพยนตร์จากประเทศสหรัฐอเมริกาที่ออกฉายในประเทศไทย ในช่วงเดือน กรกฎาคม 2538 - มิถุนายน 2539 จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง Boys On The Side เรื่อง Show Girls เรื่อง Waiting To Exhale เรื่อง To Die For เรื่อง How To Make An American Quilt และ The Truth About Cats And Dogs ในการเก็บข้อมูลใช้วิธีการศึกษาจากวีดีโอเทปทุกเรื่อง ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. โครงเรื่อง

ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี มีการโครงสร้างการเล่าเรื่อง 3 รูปแบบ คือโครงเรื่องที่จัดเรียงตามภาวะการณ์ โครงเรื่องที่ดีภาวะสงบสุขออกไป และโครงเรื่องที่มีการสลับภาวะการณ์ และจากการที่ภาพยนตร์มีรูปแบบการเล่า 3 รูปแบบต่างกันไป จึงมีการสื่อความหมายแบ่งเป็น 3 รูปแบบด้วยเช่นกัน โดยความหมายเหล่านี้เป็นการสะท้อนความเชื่อของผู้เล่าที่มีต่อปัญหาสตรี

ภาพยนตร์ที่มีโครงเรื่องแบบจัดเรียงภาวะการณ์ (ที่ให้เรื่องเล่าเริ่มต้นจากภาวะสงบสุขสู่ภาวะปัญหา การแก้ไขปัญหา และการคืนสู่ภาวะสงบสุขอีกครั้ง) สะท้อนความคิดของผู้เล่าที่เชื่อว่า ปัญหาของสตรีนั้นมีที่มาที่ไปชัดเจน กล่าวคือปัญหาของผู้หญิงเกิดมาจากสังคม หรือการขัดแย้งระหว่างเพศ ผู้หญิงมิได้เกิดมาพร้อมปัญหา ขณะเดียวกันเมื่อมีปัญหาที่จะต้องเผชิญก็จะแก้ไขปัญหาด้วย ซึ่งการแก้ปัญหาในที่สุดก็จะนำผู้หญิงคืนสู่ความสงบสุขด้วยเช่นกัน ซึ่งความหมายตามรูปแบบโครงสร้างชนิดนี้ เป็นการมองโลกในแง่ดี และเห็นเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตเป็นสูตรสำเร็จ

ส่วนภาพยนตร์ที่ตัดภาวะการณ์การสงบสุขออกไป ก็จะสื่อถึงความเชื่อที่ต่างไปจากผู้เล่าในรูปแบบแรก กล่าวคือผู้เล่าเรื่องที่เล่าเรื่องโดยปราศจากภาวะสงบสุขออกไปจะมีความเชื่อที่ว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่เกิดมาพร้อมปัญหา (เหมือนเรื่องเล่าที่เริ่มต้นด้วยภาวะปัญหา) เพราะสังคม(คือเพศชายเป็นใหญ่) มีปัญหาหรือเพศหญิงอยู่ก่อนแล้ว แต่อย่างไรก็ดีผู้เล่าก็ยังคงมีความเชื่อที่ว่าแม้ผู้หญิงจะเกิดมาพร้อมปัญหา แต่ก็มีวิธีการในการแก้ไขปัญหานั้นด้วย ซึ่งผู้หญิงต้องค้นหาต่อไป และเมื่อค้นพบแล้วมันก็จะนำผู้หญิงให้พ้นจากความทุกข์ได้

สำหรับโครงเรื่องในรูปแบบที่สาม คือโครงเรื่องแบบสลับภาวะการณ์ ซึ่งผู้เล่าที่เล่าเรื่องโดยจัดโครงเรื่องตามรูปแบบนี้มีความเชื่อที่ว่า การจะเข้าใจปัญหาของสตรี จะต้องมองปัญหาจากภาพรวม มองทั้งระบบจึงจะทำให้เข้าใจปัญหาได้ชัดเจน เพราะปัญหาของเพศหญิงมิได้เกิดจากเพศตรงข้ามอย่างเดียวน อาจเกิดจากธรรมชาติของตัวเพศหญิง หรือเกิดจากสังคมก็ได้ (เหมือนโครงเรื่องที่สลับภาวะการณ์ ที่เล่าเรื่องโดยนำภาวะหลังการแก้ไขปัญหาลำเร็จแล้วมาขึ้นต้น ทำให้มองเข้าใจเรื่องได้ชัดเจน เพราะเหตุการณ์ต่างๆผ่านมาแล้ว)

อย่างไรก็ดี แม้ภาพยนตร์จะมีการจัดเรียงภาวะการณ์ต่างกัน แต่ก็มีจุดร่วมกันด้วยคือโครงเรื่องทุกรูปแบบ จะมีภาวะปัญหา และการแก้ไขปัญหา ซึ่งการที่ภาพยนตร์กำหนดให้มีภาวะปัญหาและการแก้ไขปัญหานั้น เป็นการสื่อความหมายที่ว่าผู้เล่ายอมรับว่าปัญหาของเพศหญิงนั้นมีอยู่จริง และทุกปัญหานั้นมีทางแก้ไขได้

2. แก่นความคิด

ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี มีแก่นความคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความรัก ครอบครัว อาชีพ สังคม และทางเลือกในชีวิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้สะท้อนความจริงที่ว่าผู้หญิงมิได้เกี่ยวข้องกับเรื่องราวใกล้ตัวเท่านั้น ยังต้องเผชิญปัญหาหลายชนิดทั้งด้านอาชีพ การงาน ชีวิตส่วนตัว และสังคมโดยรวม

ซึ่งแก่นความคิดที่มีความหลากหลายเหล่านี้สะท้อนถึงบทบาทของเพศหญิงในสังคมที่ขยายตัวออกไป มิได้ติดอยู่แต่เพียงเรื่องภายในบ้านเท่านั้น นอกจากนี้การที่ภาพยนตร์มีแก่นความคิดที่หลากหลาย ยังเป็นการสะท้อนถึงตัวสื่อมวลชนเอง ที่มองเห็นปัญหาของผู้หญิงในมุมมองที่หลากหลายขึ้น มีการสะท้อนสังคมจากภาพที่เป็นจริง อย่างไรก็ตามการที่มีแก่นความคิดที่หลากหลายมากขึ้นนี้ยังสะท้อนให้เห็นอีกว่า มิติของผู้หญิงยิ่งกว้างขวางมากขึ้นเท่าใดก็ยิ่งนำปัญหามาสู่เพศหญิงมากขึ้นด้วย ดังนั้นการที่ผู้หญิงจะแสวงหาเวทีเพื่อแสดงบทบาทของตนมากขึ้น ผู้หญิงก็ต้องเผชิญปัญหาเพิ่มขึ้นเป็นทวี

3. ชั่วชีวิตแย้งในภาพยนตร์

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ชั่วชีวิตแย้งในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรีจะเกี่ยวข้องกับเรื่องของการความรัก ครอบครัว การประกอบอาชีพ สังคม และทางเลือกในชีวิต โดยในเรื่องของความรักนั้นเป็นความขัดแย้งระหว่างการแต่งงานกับกับการเป็นโสด ขณะที่เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว เป็นความขัดแย้งระหว่างการหย่าร้างกับการอยู่ร่วมกัน ซึ่งจากชั่วชีวิตแย้งทั้งสองสะท้อนให้เห็นว่า ผู้หญิงกลุ่มหนึ่งในสังคมมีความคิดที่จะเลือกอยู่ด้วยตนเอง ขณะที่อีกกลุ่มยังมีความคิดในแบบเดิม อย่างไรก็ตามภาพยนตร์เสนอว่าในการหาทางออกสำหรับชั่วชีวิตแย้งทั้งสองตัวละครควรเลือกทางออกโดยการพิจารณาสภาพปัญหาที่แท้จริง ไม่ควรเลือกทางออกโดยใช้ความคิดอคติส่วนตัว หรือเพราะความคิดที่ได้รับการปลูกฝังมา

ชั่วชีวิตแย้งในเรื่องอาชีพ เป็นการขัดแย้งกันระหว่างการแสวงหาความสำเร็จกับการพึงพอใจในตนเอง โดยภาพยนตร์เสนอว่าผู้หญิงจะประสบปัญหาเมื่อก้าวสู่โลกของการทำงาน โดยความต้องการส่วนหนึ่งต้องการความสำเร็จ ขณะที่ความต้องการอีกส่วนหนึ่งอยากจะกลับไปหาความสงบสุขเรียบง่าย (เพราะพบว่าการทำงานมีอุปสรรคขัดขวางคอยเพศหญิงอยู่มาก) ซึ่งในการออกจากปัญหาตัวละครควรจะประเมินประนีประนอม ด้วยการใช้วิธีการที่ถูกต้อง อย่างมุ่งหาความสำเร็จจนเกินไปกระทั่งลืมเรื่องครอบครัวหรือความถูกต้อง

สำหรับชั่วชีวิตแย้งเกี่ยวกับสังคม ภาพยนตร์เสนอให้ตัวละครกล้าเผชิญหน้ากับสังคม ให้ลุกขึ้นเรียกร้องความยุติธรรมระหว่างเพศ โดยภาพยนตร์เปรียบเทียบว่า สังคมนั้นให้โอกาสคนกระทำผิด อย่างอาชญากรทั่วไป ดังนั้นสังคมสมควรจะให้โอกาสเพศหญิงด้วย โดยเฉพาะอย่าดูแคลนผู้หญิงที่ทำผิดพลาด หรือผู้หญิงที่มีความคิดขัดแย้งกับสังคม

ส่วนในเรื่องชั่วชีวิตแย้งเกี่ยวกับทางเลือกในชีวิต เป็นความขัดแย้งระหว่างรูปธรรมกับความสามารถ (ความสวยกับความสามารถ) ภาพยนตร์เสนอว่าผู้หญิงควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาพัฒนาความสามารถ เพราะสิ่งนี้จะทำให้ผู้หญิงมีค่าตลอดไป

4. บทบาทและคุณสมบัติของตัวละคร

จากการวิเคราะห์ตัวละครในภาพยนตร์ทั้งหมดพบว่า ตัวละครหญิงจะมีหลากหลายบทบาท ผู้ส่งสารโดยมากเป็นผู้หญิง เพราะเป็นธรรมชาติของผู้หญิงที่ชอบการพูดคุยสื่อสาร บทบาทผู้ร้ายมักเป็นของตัวละครชาย ซึ่งสะท้อนถึงการมีอำนาจของเพศชาย ที่มักจะสร้างปัญหาให้คนอื่น แต่อย่างไรก็ดีบทบาทผู้ร้ายมักไม่มีความชัดเจน เนื่องจากความขัดแย้งที่เกิดในเรื่องเล่า มักเกิดจากค่านิยมหรือทัศนคติที่แตกต่างกัน มากกว่าจะเป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคล ขณะที่บทบาทของผู้ให้และผู้ช่วยมักเป็นบทของตัวละครหญิง เป็นการสะท้อนว่าผู้หญิง

จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันเอง มากกว่าต้องการจากเพศตรงข้าม ส่วนพระเอกจอมปลอม มักไม่ได้รับการนำเสนอเนื่องจากพระเอกในเรื่องเล่ามักมีลักษณะเป็นอุดมคติ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากดีไปเลว

ส่วนคุณสมบัติของตัวละคร ตัวละครหญิงจะเป็นผู้ถูกกระทำมากกว่าชาย ตัวละครชายจะเป็นผู้ถูกกระทำในกรณีเดียว นั่นคือต้องการศึกษาว่าตัวละครหญิง ซึ่งเป็นการสะท้อนความจริงที่ว่าหากผู้หญิงต้องการเปลี่ยนแปลงตัวอีก ต้องการบทบาทใหม่ผู้หญิงต้องแข่งขันกับตัวเองโดยการพัฒนาตนให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเพิ่มพูนการศึกษา พัฒนาความรู้ความสามารถของตน เพื่อที่จะได้ไม่ต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจชาย เพราะหากถูกผู้หญิงพึ่งพาตัวเองได้เมื่อใด การตกอยู่ภายใต้อิทธิพลหรือการครอบงำจากเพศตรงข้ามก็จะลดลงเช่นกัน ซึ่งการพัฒนาด้านการศึกษาเป็นวิธีการที่ได้ผล

5. ฉาก

ผลการวิเคราะห์ฉากสรุปได้ว่า ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรีมีการนำเสนอฉากภายนอกมากกว่าฉากภายใน ฉากภายในที่ภาพยนตร์มักจะใช้ในการดำเนินเรื่องได้แก่ ห้องรับแขก และห้องนอน ส่วนฉากภายนอกที่ได้รับการนำเสนอมากที่สุดคือฉากที่ทำงาน และถนน

ซึ่งจากการที่ภาพยนตร์นำเสนอฉากภายนอกมากกว่าฉากภายใน เป็นการสะท้อนถึงบทบาทของเพศหญิงที่มีได้จำกัดอยู่แต่เพียงในบ้าน แต่แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงได้มีการเปลี่ยนแปลงบริบทไปสู่โลกภายนอก ทั้งนี้เนื่องจากผู้หญิงต้องรับผิดชอบมากขึ้น ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน จึงจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับโลกภายนอกที่หลากหลายกว่า

นอกจากนี้จากการศึกษายังพบอีกว่า การนำเสนอฉากทั้งสองชนิดจะมีความสอดคล้องกับแก่นความคิดของเรื่อง กล่าวคือภาพยนตร์ที่มีแก่นความคิดเกี่ยวกับความรัก และครอบครัว จะมีการเสนอฉากภายในบ้านมากเป็นพิเศษ ส่วนฉากภายนอกจะปรากฏบ่อยครั้งในภาพยนตร์ที่มีแก่นความคิดเกี่ยวกับอาชีพ ซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปที่ว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอฉากสอดคล้องกับความเป็นจริง เพราะภาพยนตร์เรื่องความรักและครอบครัวเป็นเรื่องส่วนตัวจึงมักเกี่ยวข้องกับฉากภายใน ขณะที่เรื่องเกี่ยวกับอาชีพมักเกิดขึ้นนอกบ้าน ฉากที่เกี่ยวกับอาชีพจึงเป็นฉากนอกบ้านนั่นเอง

6. การใช้สัญลักษณ์พิเศษ

ผลการศึกษารูปได้ว่า ภาพยนตร์เรื่องที่มีแก่นความคิดเกี่ยวกับความรักจะมีการใช้สัญลักษณ์มากกว่าภาพยนตร์ที่มีแก่นความคิดในประเด็นอื่น ทั้งนี้เพราะเรื่องเกี่ยวกับความรักเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ลึกซึ้ง ขณะเดียวกันก็เป็นการสะท้อนว่าผู้หญิงชอบการสื่อสารเรื่องความรัก จึงทำให้ภาพยนตร์ที่มีแก่นความคิดเกี่ยวกับความรักมีการใช้สัญลักษณ์มากเป็นพิเศษ

นอกจากนี้ยังพบว่าภาพยนตร์มักใช้สัญลักษณ์ทางภาพเพื่อสื่อความหมาย มากกว่าใช้สัญลักษณ์ทางเสียง อันเป็นการสะท้อนว่าหากต้องการซ่อนความหมาย หรือหากต้องการให้เกิดการตีความ ภาพยนตร์จะใช้สัญลักษณ์ทางภาพ ส่วนสัญลักษณ์ทางเสียงไม่ได้รับการนำมาสื่อความหมายเท่าที่ควร เพราะเสียงโดยมากจะใช้เพื่อการบอกกล่าวความหมายโดยตรง เช่นการสนทนา หรือใช้เพื่อสร้างอารมณ์เช่น เสียงดนตรี เป็นต้น ซึ่งการที่ภาพยนตร์ใช้ภาพเพื่อสื่อความหมายมากเป็นพิเศษ ยังเป็นการสะท้อนอีกว่าผู้หญิงไม่ชอบการบอกกล่าวโดยตรง แต่ชอบให้ผู้อื่นตีความสิ่งที่ตนต้องการสื่อสารมากกว่า (สัญลักษณ์ทางเสียงซึ่งแทนการบอกกล่าวโดยตรง ได้รับการนำเสนอน้อยกว่าสัญลักษณ์ทางภาพ ซึ่งภาพเป็นตัวแทนของการซ่อนเร้นความหมาย)

7. จุดยืนการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี จะใช้การเล่าเรื่องจากหลายจุดยืนเพื่อลดความรู้สึกยึดเหนี่ยวในการให้ข้อมูลแก่ผู้ชม และยังช่วยเพิ่มน้ำหนักความน่าเชื่อถือให้แก่ภาพยนตร์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพยนตร์ที่มีตัวละครหลักหลายคนจะต้องเล่าเรื่องด้วยจุดยืนหลายจุดยืนเสมอ ส่วนเพศในการเล่าเรื่อง จะใช้จุดยืนจากเพศหญิงเป็นสำคัญเนื่องจากภาพยนตร์ที่มีตัวเอกเป็นสตรีจะให้ความสำคัญกับตัวละครหญิง ถ่ายทอดปัญหาที่เพศหญิงประสบ ดังนั้นจุดยืนที่ใช้จึงต้องมองผ่านสายตาของผู้หญิงด้วย เนื่องจากหากเล่าด้วยสายตาของเพศชายก็จะทำให้น้ำหนักของเรื่องลดลง ทั้งนี้เพราะคนต่างเพศย่อมไม่เข้าใจเรื่องราวของเพศตรงข้ามนั่นเอง

ซึ่งจากการที่ภาพยนตร์เล่าเรื่องจากหลายมุมมองนี้ สื่อความหมายว่าเพศหญิงนั้นชอบการจับกลุ่ม เพื่อเล่าเรื่องส่วนตัว หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเสมอ ทั้งนี้เพราะผู้หญิงชอบเปรียบเทียบชีวิตของกันและกัน นอกจากนี้การใช้หลายจุดยืนยังเป็นการตอบสนองความพึงพอใจของผู้หญิงที่ต้องการฟังเรื่องต่างๆ เหมือนจับกลุ่มคุยกับเพื่อน ๆ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาพบว่า ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับความเป็นไปของสังคม กล่าวคือมีการประเมินค่าการกระทำของตัวละครโดยคำนึงถึงกระแสการเรียกร้องของสังคม เช่นที่สภาพการณ์ปัจจุบันสังคมเรียกร้องให้คนหันมาสนใจครอบครัวมากขึ้น ภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี ก็จะสร้างตัวละครและเรื่องราวเพื่อแสดงคุณค่าของครอบครัว (เช่นใน How To Make An American Quilt) หรือแสดงให้เห็นถึงผลร้ายจากการละทิ้งครอบครัว (เช่นใน To Die for) ทั้งนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในการรับใช้สังคม

สำหรับผลการศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ พบว่า โครงสร้างด้านต่างๆของภาพยนตร์มีการสะท้อนถึงเอกลักษณ์ในการเล่าเรื่องเกี่ยวกับสตรีอย่างเห็นได้ชัด อาทิ การสร้างตัวละครให้มีบทบาทสมจริง มีลักษณะเป็นตัวแทนผู้หญิงในสังคม ทั้งนี้ก็เพื่อใช้เป็นปากเสียงแทนผู้หญิงในการบอกกล่าวปัญหา หรือเรียกร้องให้มีการแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ขณะเดียวกันโครงสร้างบางส่วนของภาพยนตร์ก็ขาดเอกลักษณ์เด่นชัด เช่นการใช้จุดยืนการเล่าเรื่อง ที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากภาพยนตร์กระแสหลัก ซึ่งก็ตีความได้ว่า เนื่องจากเป็นเทคนิคทางภาพยนตร์ เป็นสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะในการเล่าเรื่อง ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ในการศึกษาวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาภาพยนตร์ต่างประเทศทำให้มีข้อจำกัดในการสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากผู้ผลิตภาพยนตร์โดยตรง จึงทำให้ได้ผลการวิจัยที่ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร
2. เนื่องจากภาพยนตร์ที่ใช้ในการศึกษามานการฉายมานานแล้ว ทำให้ในการสัมภาษณ์นักวิจารณ์ภาพยนตร์ไม่ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน เพราะผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถจํารายละเอียดเกี่ยวกับภาพยนตร์ได้ทั้งหมด
3. การวิเคราะห์จุดยืนการเล่าเรื่อง เป็นสิ่งที่ไม่สามารถกำหนดวิธีการศึกษาได้อย่างชัดเจน จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ที่ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ควรกำหนดขอบเขตในการศึกษาให้มีช่วงเวลาที่ยาวนานกว่านี้ เพื่อให้ได้จำนวนภาพยนตร์เพิ่มขึ้น เพราะจำนวนเรื่องที่ใช้ในยิ่งมากขึ้นก็จะยิ่งทำให้ได้ผลการศึกษาสอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้นด้วย

2. การศึกษาวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาโครงสร้างและเนื้อหาของภาพยนตร์เท่านั้น ซึ่งไม่ครอบคลุมถึงผู้ชมภาพยนตร์ จึงทำให้งานชิ้นนี้ไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผู้ชมภาพยนตร์โดยเฉพาะ เพื่อค้นหาว่าผู้รับสารได้รับประโยชน์หรือซึมซาบสารจากภาพยนตร์ได้มากน้อยเพียงใด

3. ควรมีการศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกเป็นสตรี เปรียบเทียบกับโครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์อเมริกันที่มีตัวเอกที่เป็นชาย โดยภาพยนตร์ที่นำมาศึกษาควรออกฉายในช่วงเวลาเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย